

תת"ע 13367/02/19 - מדינת ישראל נגד רמזי זעורה

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 13367-02-19 מדינת ישראל נ' זעורה רמזי 28 נובמבר 2021

לפני כבוד השופטת אסתר טפטה גרדי

בעניין: 1 מדינת ישראל

באמצעות עו"ד חנא ארשד

המאשימה

נגד

1 רמזי זעורה

באמצעות עו"ד עזאם נואף

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע, בהתבסס על הודאתו, בעבירות של נהיגה כשרישיון הנהיגה פקע ועברו למעלה משנתיים מיום פקיעתו, כשרישיון הנהיגה פקע ביום 13.9.01, ונהיגה ללא תעודת ביטוח תקפה.

2. על פי עובדות כתב האישום, ביום 24.1.19, סמוך לשעה 13:45, נהג הנאשם ברכב פרטי, מסוג "מרצדס", מ.ר. 7816817, כשתוקף רישיון הנהיגה שלו פקע, וחלפו למעלה משנתיים מיום פקיעתו, (פקיעה מיום 13.9.01), ללא תעודת ביטוח תקפה.

3. המאשימה עתרה לעונש מאסר בפועל, בן 12 חודשים, פסילה בפועל, שבין 3 חודשים ל-5 שנים, לצד מאסר על תנאי, פסילה על תנאי וקנס. הוטעם שמדובר בפקיעת רישיון מעל שני עשורים, ועל פי הפסיקה יש לראותו כמי שנהג בהיותו בלתי מורשה לנהיגה כלל. הוטעם שמתחם הענישה בעבירה של בלתי מורשה נע בין מאסר על תנאי למאסר בן 20 חודשים, ובית המשפט התבקש למקם את הנאשם ברף האמצעי-עליון של המתחם. עוד נטען שלנאשם הרשעה נוספת מחודש אפריל 2021, בעבירות דומות, בעטיין נגזרו עליו, על ידי מותב זה, 30 ימי מאסר בעבודות שירות, ופסילה בת 8 חודשים. לטענת המאשימה, מדובר בנאשם רצדיוויסט, שלא דאג להסרת המחדל, והמסוכנות גבוהה.

הסנגור עתר, מנגד, להשית על הנאשם ענישה צופה פני עתיד ולמקמו ברף התחתון של הענישה תוך שהפנה לפסיקה תומכת ולכך שהנאשם לא נשא מאסר עד היום. אשר לנסיבות האישיות של הנאשם, ציין שהנאשם בן 51, אב ל-7 ובעל עסק, נטל פרנסת המשפחה רובץ על כתפיו, ושליחתו למאסר מאחורי סורג ובריה תהא בגדר ענישה קולקטיבית למשפחתו. הודגש שהנאשם הודה בהזדמנות הראשונה וחסך מזמנו השיפוטי של בית המשפט, ורישיונו לא חודש עקב חובות להוצל"פ. לאחרונה, טען הסנגור, הסדיר הנאשם את חובותיו, אולם נוכח פסילתו בתיק אחר, לא היה רשאי לחדש את רישיונו.

קביעת מתחם הענישה

4. נהיגה כשרישיון הנהיגה פקע למעלה מעשור היא עבירה חמורה שמשקפת לצד זלזול בחוק, אף סכנה ממשית

עמוד 1

לשלום הציבור. ראו דברי כב' השופט מרדכי כדורי בתתע (י-ם) 4310-07-10 מדינת ישראל נ' פריג' אבו עצא (להלן - עניין פריג'):

"עבירה של נהיגה לאחר שתוקף רישיון הנהיגה פקע, כשהיא לעצמה, אינה בעלת חומרה יתרה. כך, כאשר רישיון הנהיגה פקע בפרק זמן של עד 6 חודשים קודם לאירוע העבירה הינה מסוג ברירת משפט בלבד, בה הנהג אינו נדרש להתייצב בביהמ"ש. ברם, ככל שמתארך משך הזמן שחלף מאז פקיעת הרישיון ועד למועד הנהיגה הולך ומטשטש ההבדל בין נהיגה בזמן פקיעה לבין נהיגה בהעדר רישיון נהיגה" (הדגשה שלי - א.ט.ג.).

כן ראו דבריו של כב' השופט א' האוזרמן בנב (ת"א) 3461-06-15 מדינת ישראל נ' דורון ארביב (18.10.15):

"נהיגה כשרישיון הנהיגה פקע כ-12 שנה, כאשר הנהיגה אינה מבוטחת מעידה על זלזול חמור בחוק וכן פוגעת בחברה כולה, שכן האחריות לפיצוי בגין נזקי תאונת דרכים ובכלל זה הפיצוי בגין נזקי גוף, שיכול להסתכם בסכומים גבוהים מאד, מוטלת בסופו של דבר על כתפי הציבור."

מדיניות הענישה

5. בעפ"ת 38367-02-12 (ב"ש) קבעה כבוד השופטת ט' חיימוביץ מתחם ענישה בעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף: "מתחם הענישה ההולם לעבירה זו, בכל הנוגע לעונש המאסר, נע בין מאסר מותנה בנסיבות קלות, עד מאסר בפועל בן שנה, כאשר עסקינן ברצידיביסט". הנאשם שם נהג ללא רישיון נהיגה שפקע תקופה של 21 שנים, עברו התעבורתי היה מכביד, וכלל נשיאת מאסר בגין נהיגה בפסילה. הוגשו בעניינו ארבעה תסקירים שהמליצו על צו של"צ. בית המשפט המחוזי מצא לחרוג ממתחם הענישה ולא להטיל מאסר בפועל, בנסיבות מיוחדות של שיקום מוצלח, הטיל של"צ בהיקף 300 שעות, פסילה בת 24 חודשים והעמיד את המערער בפיקוח שירות המבחן למשך שנה.

6. ברע"פ 1973/13 אסד חסן נ' מ.י., אישר כב' השופט א' שוהם עונש מאסר של 45 ימים אשר הוטל בעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף שפקע במשך כ-10 שנים, כשבעברו 14 הרשעות קודמות, ביניהן דומות, בציינו:

"... בנסיבות העניין, אין מנוס מהטלת עונש מאסר לריצוי בפועל, זאת, בעיקר לשם הרתעת המבקש, אשר לחובתו עבר תעבורתי לא מבוטל, ונהיגה חוזרת ונשנית, במשך שנים רבות, ללא רישיון, אשר תוקפו פג בשנת 2001. בנסיבות המקרה שלפניי, אין מדובר, לטעמי, בעונש החורג באופן קיצוני מרף הענישה הראוי בעבירות דומות".

כן הוטלו על המבקש קנס בסך ₪ 1,500, פסילה לשנה, פסילה על תנאי, ומאסר על תנאי. בר"ע שהוגשה נדחתה.

7. בתת"ע (פ"ת) 1752-04-14 מדינת ישראל נ' גרמה, (מיום 12.3.15), בפקיעה של 24 שנים, בית המשפט מיקם את הנאשם ברף הנמוך של מתחם הענישה היות שמשנת 2009 לא נרשמו לחובתו עבירות תעבורה, מצבו הבריאותי קשה ומאחר שממועד פקיעת רישיונו (1990) בצע 4 עבירות נהיגה, וגזר עליו 10 חודשי מאסר על

תנאי, 12 חודשי פסילה בפועל, 12 חודשי פסילה על תנאי וקנס בסך 1500 ₪.

8. מתחם הענישה כשהרישיון פקע משך שנים רבות (למעלה מעשור) וכשלנאשם עבר תעבורתי, הכולל הרשעות בעבירות זהות, נע בין מאסר מותנה לעונש מאסר בפועל עד כשנה, ולעיתים אף למעלה מכך, שיכול ויהא בעבודות שירות, והכל בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה ומשך הפקיעה, בעבר התעבורתי, ובנסיבותיו האישיות של הנאשם.

קביעת העונש ההולם

9. במקרה שלפני הנאשם נהג באירוע כשרישיונו פקע זה כ-17 שנה. הפסיקה עמדה על כך שכל שרישיון הנהיגה פקע תקופה ארוכה יותר ראוי להתייחס לנהג כמי שאינו מורשה לנהיגה כלל. עם זאת המסוכנות שניבטת מעבירה זו שונה מעבירה של נהיגה כשהנהג הוא בלתי מורשה לנהיגה במקור.

10. מגיליון ההרשעות שהגישה המאשימה עולה שהנאשם נהג משנת 1988, וצבר לחובתו 26 הרשעות קודמות. הרשעתו האחרונה היא בתת"ע 2187-05-19, מיום 8.4.21, בשני אישומים של נהיגה כשרישיון הנהיגה פקע לתקופות של כ-17 ו-18 שנים. במסגרת הסדר טיעון, נגזרו עליו על ידי מותב זה 30 ימי מאסר, בעבודות שירות, 3 חודשי מאסר על תנאי, פסילה בת 8 חודשים, פסילה על תנאי וקנס בסך 3,000 ₪.

למעשה, הארוע שלפני, מיום 24.1.19, זהו הארוע השלישי בו נהג הנאשם כשרישיונו פקע זה שנים ארוכות. שני הארועים בהם הורשע הם מיום 4.3.19 ומיום 6.10.20.

לחובת הנאשם מגוון עבירות נוספות. בהן עבירות חוזרות ונשנות של פקיעת רישיון נהיגה מעל 6 חודשים (האחרונה משנת 2010), אי ציות לתמרור עצור, נהיגה ברכב שניתנה לגביו הודעת אי שימוש (משנת 2006), ונהיגה ללא רישיון נהיגה מעולם (משנת 2004), בעטיה נפסל לתקופה של 6 חודשים.

11. ב"כ הנאשם הדגיש בטיעונו שרישיונו של הנאשם פקע עקב חובות בהוצל"פ, כשלאחרונה הנאשם הסדירם אולם רישיונו לא חודש עקב פסילתו בתיק אחר.

12. אשר לנסיבותיו האישיות צוין שהנאשם בן 51, אב ל-7, ואחראי לפרנסת משפחתו.

13. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים, לקולא ולחומרא, אני סבורה שאין מקום במקרה שלפני להטיל על הנאשם רכיב של מאסר.

הנאשם הורשע, כאמור, ביום 8.4.21, במסגרת הסדר טיעון, בשני אישומים דומים, של נהיגה בפקיעה ארוכת שנים, ונדון על ידי מותב זה, ל-30 ימי מאסר בעבודות שירות, ולפסילה בת 8 חודשים. בהתחשב בגזר דין זה, ונוכח הודאת הנאשם בתיק שלפני, כשלעבירה שלפני לא נלווית עבירה חמורה נוספת, לא מצאתי שיהא זה נכון לגזור על הנאשם כעת רכיב נוסף של מאסר.

עם זאת, מאחר שמדובר באירוע שלישי של נהיגה בפקיעה ארוכת שנים, תהא לכך נפקות באורך הפסילה שתיגזר, ועל הנאשם תושת פסילה בת 11 חודשים. לצד הפסילה תושת על הנאשם ענישה צופה פני עתיד, מאסר על תנאי, פסילה על תנאי, וקנס. בכל אלה אני סבורה יינתן מענה הולם לעקרון ההלימה בענישה.

14. לפיכך, אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

1. אני דנה את הנאשם ל-5 חודשי מאסר וזאת על תנאי למשך 3 שנים, לבל יעבור בתקופה הנ"ל עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה, או של נהיגה בזמן פסילה.

2. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 11 חודשים.

הנאשם הצהיר בפניי כי אין לו רישיון תקף להפקדה. אין צורך בהפקדה. מניין הפסילה יחל מהיום, עם זאת הפסילה בתיק זה תהא במצטבר לכל פסילה אחרת אותה מרצה הנאשם.

3. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים, וזאת על תנאי, למשך שלוש שנים, לבל יעבור עבירה בה הורשע, או עבירה המנויה בתוספת הראשונה או בתוספת השנייה לפקודת התעבורה.

4. אני דנה את הנאשם לתשלום קנס בסך 1,500 ₪.

הקנס ישולם בתשלום אחד תוך 90 יום.

על הנאשם לפנות לדואר לשם תשלום הקנס עם הצגת תעודת זהות.

הודעה לנוכחים הזכות לערער על גזר הדין תוך 45 יום.

ניתנה היום, כ"ד כסלו תשפ"ב, 28 נובמבר 2021, במעמד הצדדים.